

Lunds konsthall Ute i Lunds Domkyrkas Krypta - Ana Rebordão

Ana Rebordão
Untitled, 2017
HD video, 2:21 minutes
Courtesy of the artist

Ana Rebordão (född 1986) bor och arbetar i Lissabon och Malmö. Hon tog sin magisterexamen i fri konst från Konsthögskolan i Malmö 2016. Dessförinnan hade hon studerat vid Konstakademien i Lissabon och vid det oberoende studieprogrammet Maumaus, även det i Lissabon. Hennes verk har ställts ut i Portugal, Sverige och Italien, där videoverket *Labour in a Single Shot* visades vid den 56:e Venedigbiennalen.

Rebordão arbetar främst med i högsta grad iscensatta och teatrala filmer, i vilka hon själv alltid spelar huvudrollen men antar skiftande skepnader i varje nytt verk. Bildspråk från populärkulturen, media och konsthistorien, och i just detta fall religionen, sammanstrålar på absurda men följdriktiga sätt för att fungera som kommentarer i gränsöverskridande och vardagliga, historiska och samtida frågor. Trots denna mångfald är kommentarerna om kvinnors plats och status i samhället ett ständigt återkommande tema i Rebordãos verk. Detta blir en tråd som sammantråcklar hennes olika filmer så att de framstår som små utsnitt av en större helhet. Många av filmerna kan läsas som beståndsdelar i en längre, invecklad berättelse.

Detta projekt har utformats för kryptan i Lunds domkyrka och för evenemanget *Konstkväll* och är resultatet av ett samarbete mellan Lunds konsthall och Lunds domkyrka. Rebordão har gjort ett nytt verk som består av ett ljudspår installerat nära ingången till kryptan och en film indelad i två distinkta scener. Verket är inspirerat av legenden om Jätten Finn, som sägs ha byggt domkyrkan, och av kryptans eget bildspråk. Det finns flera versioner av denna legend och flera tolkningar av detta bildspråk. Rebordão har, i enlighet med sina intressen, valt att sätta fokus på den kvinnliga figur som har ansetts vara Finns hustru och vars betydelse i den miljö som kryptan utgör ännu idag ofta är föremål för debatt. Är det verkligen en kvinna, eller är det en akrobat, eller en av murarna som byggde domkyrkan? Varför bär

denna person på ett spädbarn? Det är några av de frågor som både forskare och vanliga besökare har grubblat över under åren och som konstnären har valt att utforska i sitt verk.

I ljudinstallationen hör vi en skör kvinnlig röst. Den tillhör en kvinna med namnet Mary: en hänvisning till Jungfru Maria, men också till en allmängiltig modersfigur. Hon delar med sig av sina ocensurerade tankar och sin fragmenterade berättelse. En mors glädje och smärta. Varje mors, alla mödrars som förundras och samtidigt räds över fortplantningens mirakel, men också fruktar provningen att förlora ett barn.

I filmen kommenterar konstnären legenden om Jätten Finn. I den första scenen är det något som smulas sönder, som faller samman. Håller denna ensamma kvinnliga karaktär på att förstöra något eller är det hon själv som håller på att förstöras? Anspelningen på skräpmat är ett återkommande tema i Rebordãos verk: hetsätandet som en modern form av självplågeri för att döva ångest och skuld känslor. Ljudet av glas som krossas är så genomträngande att det får oss att studsas av obehag. Det är inte våra öron utan våra själar som lyssnar och såras. Den andra scenen leker med bilden av cirkusartisten. En kvinnlig karaktär, tydligt färgad av populärkulturen, tycks klamra sig fast vid ett rep. Vi blir osäkra på om hon är fången och försöker göra sig fri eller om hon håller fast vid något för att stödja det, hålla ihop det eller rentav hålla det vid liv. Muskelspänningen i hennes arm ökar gradvis, som ett bevis för denna kvinnas övermänskliga ansträngning och i kontrast till hennes uttryckslösa ansikte.

Ana Rebordão tycks röra sig i de mörkaste hörnen av vår gemensamma nutid, vårt gemensamma förflutna, och rikta ett intensivt och skarpt ficklampljus mot dolda och bortglömda kvinnliga karaktärer. Hon ger dem röst, även om de ofta förblir stumma i hennes verk; hon får dem att säga dessa saker som vi ofta inte vill höra. Det är bara konstnärens träffsäkra och precisa humor som gör det möjligt för oss att stanna kvar och verkligen lyssna till dem.

Debora Voges

Detta verk är en del av Lunds konsthall Ute och har särskilt producerats som resultat av ett samarbete mellan Lunds konsthall och Lunds Domkyrka.

Lunds konsthall Outdoors at Lund Cathedral's Crypt - Ana Rebordão

Ana Rebordão
Untitled, 2017
HD video, 2:21 minutes
Courtesy of the artist

Ana Rebordão (b. 1986) lives and works in Lisbon and Malmö. In 2016 she graduated from Malmö Art Academy with a Master's degree in Fine Arts. Prior to that, she had studied at Lisbon Fine Arts Academy and at the independent study programme Maumaus, also in Lisbon. Her work has been exhibited in Portugal, Sweden and Italy, where the video *Labour in a Single Shot* was shown at the 56th Venice Biennale.

Rebordão works primarily with highly staged and theatrical films where she herself is always the protagonist, acquiring diverse and versatile personas for each piece. Iconographies from popular culture, the media and art history, and in this particular case religion, converge in absurd but coherent ways to comment on transcendental and mundane, historical and contemporary issues. Despite this diversity, the commentary on women's place and status in society is always a recurrent theme in Rebordão's work. It acts as a thread that loosely joins her films as small sections of a bigger whole. Many of her films can be read as part of a longer, intricate narrative.

This project was developed for Lund Cathedral's Crypt and the *Konstkväll* [Art Evening] event as a result of a partnership between Lunds konsthall and Lund's Cathedral. Rebordão has produced a new work that comprises a sound piece installed by the entrance to the crypt and a film divided into two very distinct scenes. It was inspired by the legend of the Giant Finn who is said to have built the cathedral and by the iconography of the crypt. There are several versions of the legend and various interpretations of the iconography itself. Rebordão has, in line with her interests, chosen to focus on the female figure believed to be Finn's wife and whose significance in the context of the crypt is still much debated today. Is it really a woman, or is it an acrobat, or a builder of the cathedral? Why is this person carrying a baby? These are some of the many questions that have puzzled scholars and visitors alike over the

years and that the artist has chosen to explore in her work.

In the sound installation we hear a fragile female voice: that of a woman called Mary, in reference to the Virgin Mary but also to a generic universal mother figure. She shares her uncensored thoughts and fragmented story. The joys and pains of a mother, of any mother, of all mothers that marvel at, and fear the miracle of, procreation, but also dread the anguish of losing a child.

In the film the artist comments on the legend of the Giant Finn. In the first scene something is crumbling, falling to pieces. Is this lonely woman character destroying something, or is she destroying herself? The reference to junk food is a recurrent theme in Rebordão's work: overeating as a modern sort of self-punishment and flagellation to dissipate anxiety and a sense of guilt. The sound of broken glass is so poignant that it makes us recoil in distress. It is not our ears but our souls that hear and hurt. The second scene plays with the iconography of the circus artist. A female character, with strong overtones of popular culture, seems to hold on tightly to a rope. We are not sure if she is trapped and trying to escape or holding on to something in order to support it and keep it together or even alive. The tension in her arm gradually increases, giving proof of the inhuman effort this woman is making and creating a contrast with her expressionless face.

Ana Rebordão seems to lurk in the darkest corners of our shared present and past with an intense and sharp torchlight that she meticulously points at hidden and forgotten female characters. She gives them a voice, even if they sometimes remain silent in her works; she makes them say those things that we often don't want to hear. It is only because the artist's accurate and precise sense of humor that we can stay and fully listen to them.

Debora Voges

This work is part of Lunds konsthall Outdoors and was specifically produced as a result of a partnership between Lunds konsthall and Lund's Cathedral.